

SFS 1975: 1261

Lag

Utkom från trycket
den 23 dec. 1975

**om ändring i lagen (1970: 741) om statlig lönegaranti
vid konkurs;**

utfärdad den 15 december 1975.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives att 3, 5—9, 11 och 12 §§ lagen (1970: 741) om statlig lönegaranti vid konkurs skall ha nedan angivna lydelse.

3 § Betalning enligt garantin utgår endast för fordran som bevakats i konkursen eller, i fall som avses i 7 §, blir känd för myndighet som där sägs inom ett år från det att beslut om avskrivning av konkursen vunnit laga kraft. Har arbetsgivaren tidigare varit försatt i konkurs, utgår icke betalning för fordran som gjorts eller kunnat göras gällande i den konkursen.

5 § Garantibelopp betalas av myndighet som regeringen bestämmer. Härvid verkställs skatteavdrag samt avdrag med belopp som skall innehållas på grund av beslut om införsel eller utmätning i lön.

¹ Prop. 1975/76: 19, InU 25, rskr 119.

Garantibelopp får ej betalas förrän beslutet om konkurs vunnit laga kraft och ej heller förrän arbetstagarens fordran har förfallit till betalning. Garantibelopp som avser fordran på lön för uppsägningstid får betalas efter hand under uppsägningstiden. Åberopas motfordran hos arbetstagaren, får garantibelopp, som motsvarar sådan del av motfordringen med vilken kvittning kan ske enligt lagen (1970: 215) om arbetsgivares kvittningsrätt, betalas först om det utrönes att motfordringen icke föreligger.

Betalning enligt garantin av fordran som avses med underrättelse enligt 6 § första stycket första eller andra meningen får dock ske utan hinder av att beslutet om konkurs icke vunnit laga kraft.

6 § Konkursförvaltaren skall snarast efter konkursbeslutet underrätta myndighet som avses i 5 § om fordran på lön för uppsägningstid i den mån fordringen enligt förvaltarens bedömande är klar. Underrättelse bör lämnas även om annan fordran som omfattas av garantin under samma förutsättning. I övrigt skall underrättelse lämnas utan dröjsmål när fordran som omfattas av garantin efter bevakning blivit utdelningsgill.

Underrättelse som avses i första stycket behöver icke lämnas i den mån arbetstagaren får lyfta betalning för sin fordran enligt 143 § konkurslagen (1921: 225), beträffande fordran på lön för uppsägningstid på fordringens förfalldag och beträffande annan fordran utan dröjsmål sedan fordringen blivit utdelningsgill.

När underrättelse lämnas enligt första stycket första eller andra meningen skall konkursförvaltaren samtidigt för arbetstagarens räkning bevaka fordran som avses med underrättelsen. Bevakning sker genom att förvaltaren tillställer konkursdomaren två kopior av underrättelsen med angivande av att denna avser bevakning. Förvaltaren skall i sådant fall genast underrätta arbetstagaren om bevakningen.

7 § Handlägges konkurs enligt 185 § konkurslagen (1921: 225) och finnes anledning antaga att fordran, som omfattas av garantin, kan göras gällande, skall konkursdomaren genast sända underrättelse därom till kronofogdemyndigheten i gäldenärens hemortskommun. Sedan tid för gäldenärens edgång har bestämts, skall myndigheten underrättas därom. Myndigheten har behörighet som borgenär, även om staten icke innehar fordran hos gäldenären.

Första stycket gäller i tillämpliga delar, när konkursdomaren mottagit anmälan som avses i 186 § konkurslagen (1921: 225) utan att underrättelse som avses i 6 § lämnats dessförinnan.

8 § Det åligger kronofogdemyndighet som får underrättelse enligt 7 § att skyndsamt pröva i vad mån betalning enligt garantin skall utgå för fordran i konkursen. Detta gäller även när fordran i konkursen på annat sätt blir känd för myndigheten.

Arbetsgivare är skyldig att vid kronofogdemyndighetens prövning enligt första stycket på anfordran lämna uppgift om arbetstagares anställnings- och avlöningsförhållanden eller pensionsförhållanden. Undandrager sig arbetsgivaren att fullgöra detta, kan han efter omständigheterna hämtas eller häktas.

Beslut om hämtning eller häktning meddelas av konkursdomaren efter framställning från kronofogdemyndigheten. Kostnaden för hämtning eller häktning utgår av allmänna medel. I övrigt gäller beträffande sådan åtgärd 95 § konkurslagen (1921: 225) i tillämpliga delar.

Kronofogdemyndigheten skall utan dröjsmål underrätta den i 5 § avsedda myndigheten angående fordran som vid prövning enligt första stycket funnits vara betalningsgrundande. Förekommer anledning därtill får kronofogdemyndigheten återkalla sitt beslut, om det sker innan utbetalning har ägt rum.

9 §² Finner kronofogdemyndighet att arbetstagarens fordran icke omfattas av garantin, får arbetstagaren eller den till vilken fordran övergått enligt 11 § föra talan mot beslutet genom besvär. I fråga om sådan besvärstalan har bestämmelserna i utsökningslagen (1877: 31 s. 1) om klagan över utmätning i allmänhet motsvarande tillämpning. Mot hovrätts beslut får dock talan icke föras.

11 § Överlåtes fordran, har förvärvaren rätt till garantibelopp enligt denna lag endast om förvärvet avsett av arbetsgivaren innehållit, ej utbetalt mättningsarvode eller därmed jämförlig avgift eller facklig medlemsavgift eller förvärvet skett sedan konkursbeslutet meddelats och förvärvaren är arbetstagarorganisation i vilken överlåtare är medlem eller fond i vars förvaltning organisationen deltar.

Rätt till garantibelopp enligt lagen tillkommer underhållsberättigad för underhållsbidrag som har innehållits genom införsel. Sådan rätt tillkommer dock ej kommun som har utgivit bidragsförskott för underhållsbidrag.

12 § Har någon genom oriktiga uppgifter eller på annat sätt förorsakat att betalning enligt denna lag utgått obehörigen eller med för högt belopp, eller har någon i annat fall obehörigen eller med för högt belopp uppburit ersättning och har han skäligen bort inse detta, skall återbetalning ske av vad som betalats för mycket.

Har betalning enligt garantin skett med tillämpning av 5 § tredje stycket och upphäves därefter konkursbeslutet genom beslut som vinner laga kraft, skall den som erhållit betalningen återbetala uppburit belopp.

Föreligger särskilda skäl, får återbetalningsskyldighet enligt första eller andra stycket efterges helt eller delvis.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976. I fråga om fordran som har gjorts eller kunnat göras gällande i konkurs i vilken konkursbeslutet har meddelats före ikraftträdandet gäller 11 § i sin äldre lydelse.

På regeringens vägnar

INGEMUND BENGTTSSON

Ake Bouvin
(Arbetsmarknadsdepartementet)

